

ולפני שימכרו להדיוט, **יביא** בעל הקרבן לצורך הפדיון, מעות בשיווי דמי הבהמה היפה שבהן כדי לחלל עליהם את קדושת הקרבן, שהרי יתכן שהזבח הכשר שבתוך התערובת הוא הבהמה היפה שבהן, ואותו צריך לפדות בשיווי דמיו. ובדמי הפדיון יקנה קרבן חדש מאותו המין של הקרבן הכשר, אם היה הקרבן שהתערב קרבן עולה, יביא בדמים הללו עולה, ואם היה קרבן שלמים, יביא בדמים שלמים.

ג. ואם נתערבו זבחים כשרים בבהמות חולין תמימים, בין שהיתה התערובת ביחס של זבח אחד כשר בבהמת חולין אחת, ובין ביחס של זבח אחד כשר בבהמות חולין רבות, הרי יימכרו בהמות החולין שבתערובת לצורכי אותו המין של הזבח שהתערב. והיינו, מוכרים את בהמות החולין שבתוך התערובת לאנשים המעוניינים להביא קרבן מאותו המין של הזבח, אם עולה אם שלמים. אלא, שלא יכירו הקונים את קרבנם כיון שהוא בתוך התערובת. ויקריבו את כל הבהמות שבתערובת, ובשעת ההקרבה יקריב הכהן כל זבח "לשם מי שהוא בעליו", וייצאו בזה כולם ידי חובתם, שהרי קרב הזבח עבורם, גם אם אין הם מכירים את זבחם המצוי בין כל הזבחים המעורבין.

ד. ואם נתערבו בהמות קדשים בבהמות קדשים, והיתה התערובת מין במינו, שהיו כולם קרבן עולה, או היו כולם קרבן שלמים, או אפילו היו כולם חטאת או אשם,

ג. או שהעיד עד אחד או שהודה הבעלים שנפסל השור להקרבה בפסול רובע, שרבע השור אדם, או בפסול נרבע, שנרבע השור על ידי אדם. ואין השור נאסר באכילה, לפי שאין דינו למיתה כי לא היו שני עדים שרבע או נרבע, וכל פסולו הוא רק להקרבה.

ד. או שהעיד עד אחד או שהודה הבעלים בפסול מוקצה, שהוקצה אותו השור לעבודה זרה, (3) ובפסול נעבר, שעשאוהו עבודה זרה, ועברו לו.

ה. או בפסול אתנן זונה, ובפסול "מחיר כלב".

עא-ב ו. או שנפסל אותו השור להקרבה בפסול בלאים, שנולד מזיווגם של שני בעלי חיים ממינים שונים, ובטריפה (והגמרא מעמידה, לפי מאן דאמר אחד, שהכוונה לוולד של טריפה).

ז. או משום שהיה "יוצא דופן" [שלא נולד כדרך הנולדים אלא נולד באמצעות חתך שנעשה בדופן הבטן של אמו, ובבהמת קדשים כתיב "כי יולד" — פרט ליוצא דופן].

כולם, הזבחים והפסולין המעורבים יחד, ירעו עד שיפתאבו כולם, ואז יחללו את קדושתם על מעות, כפי שיבואר מיד, ויימכרו כולן להדיוט, ויהיו מותרים לו באכילה [חוץ מטריפה] כדין קדשים בעלי מום שנפדו.

3. רש"י. והראב"ד ביאר [איסורי מזבח ד ד] שהקצה את הבהמה שתהא עבודה זרה. ועיין בגרי"ז בביאור מחלוקת הרמב"ם והראב"ד

רש"י שאין ממתים את השור כדין מודה בקנס, ותמהו עליו, שלא מצינו שהודאה במיתת השור היא הודאה ב"קנס".